

factam esse physicam transfusionem proprietatum neque ad utramque naturam accommodandum esse idioma, quod personae secundum alterutram naturam tribuitur. Non enim diuina natura propterea passibilis existimari debet, quod Christus Deus et homo passus esse recte dici-[C 4r:]tur nec ideo naturae humanae aeternitas aut infinitas tribuenda est, quod Christus homo et Deus aeternus et infinitus est.

XXXVI.

De lege et de peccato.

Vt autem beneficia mediatoris melius intelligantur, discriminem legis et euangelij notum esse necesse est, quod et scriptura saepe inculcat eaque in re et quae sit Dei erga nos voluntas conspici potest. Nam voluntatem suam Deus in utroque doctrinae genere patefecit, videlicet in lege et euangelio. Discrimen autem definitiones utriusque doctrinae vere et recte traditae ostendunt.

XXXVII.

Cum de lege loquimur, usitate intelligimus non politiam Mosi, id est caeremonias aut iudicia populi Iudaici, sed legem aeternam, quae puerili appellatione nominatur lex moralis, cuius summa comprehensa est in decalogo recte intellecto. Ea est aeterna et immota sapientia et regula iustiae in Deo discernens recta et non recta, volens recta et horribili ira destruens contraria, cuius notitia in creatione rationalibus naturis insita est et postea saepe repetita et declarata voce diuina, ut sciamus, quod sit Deus et qualis sit et quod sit iudex obligans omnes creaturas rationales et praecipiens, ut omnes sint conformes ipsi et habeant integrum obedientiam iuxta totam legem et accusans ac destruens omnes non conformes, nisi fiat remissio et reconciliatio propter Filium mediatorem.

XXXVIII.

Euangelium est praedicatio poenitentiae et promissio, quae non est naturaliter nota, sed ex arcano con-[C 4v:]silio diuinitatis per Filium prolata est, qua Deus remissionem peccatorum, reconciliationem et donationem Spiritus sancti et vitae aeternae propter obedientiam et mortem Filij mediatoris offert et exhibet omnibus, qui fide promissionem accipiunt.

XXXIX.

Ex harum definitionum collatione facile apparet differre legem et euangeliū, primum genere ipso, quia manifestum est aliud esse aeternam et immortam normam mentis diuinæ, praecipientem integrum obedientiam et simpli-citer ac immutabiliter damnantem omnes non habentes integrum obedienti-